

[Søren P. Larsen.]

mere Beskæftigelse. Vi afventer med Interesse Ministeriets Initiativ paa Beskæftigelsesomraadet. Jeg maa forstaa det saaledes, at man er ved at samle Penge sammen og samle Kræfter sammen til at foreslaa væsentlige Igangsættelser af offentlige Arbejder; anderledes kan jeg ikke forstaa Ministerens Udtalelser.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Ministeren siger for sidste Gang, at Regeringen har fremsat sit Forslag, fordi den ønsker foretaget en Udbygning af Forsikringsprincippet, og derfor vil den ikke være med til en Vinterhjælp. Jeg gør Ministeren opmærksom paa, at det, jeg spurgte om, var dette: Hvorfor har Regeringen stillet dette Forslag i Stedet for Forslaget af November i Fjor, som var betydeligt bedre, men som ogsaa var en Udbygning af Forsikringsprincippet? Hvorfor har man i Aar stillet et ringere Forslag end det Forslag, der strandede paa Landstingets Modstand i Fjor? Det var det, jeg spurgte om, og intet andet.

Ministeren sagde, at den Dag, hvor man modtager vore Invitationer, kommer først, naar vi ophæver os selv, og den Dag er der ingen til at modtage Invitationerne. Jeg ved ikke, hvordan jeg skal forstaa denne mærkelige Sætning, men jeg erkender, det er jo ikke saa langtfra, at i Tyskland er der ingen hverken til at afsende eller til at modtage Invitationer, og jeg synes ærlig talt, at Socialdemokratiet herhjemme burde lære af det, saa det ikke kom dertil. (Eimer-Jensen: Det burde De ogsaa lære!) . . . Vi burde ogsaa lære det. Ja, men det fritager virkelig ikke de Herrer, der paa dette Punkt synes at være fuldkommen upaavirkelige og uvidende, for ogsaa at sætte sig paa Lærestolen.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der talte haansk om, at Regeringen tidligere krøb i Ly bag Venstre og Konservative, men nu kunde den det ikke, at det forekommer mig, at det ærede Medlem intet andet bestiller end at krybe i Ly bag Regeringen og bag dens Modstand mod Vinterhjælpsforslaget i Stedet for selv at bekende sin Mening om det.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg skal blot sige til det ærede kommunistiske Medlem, at han har vel set Velsignelserne af Kommunisternes Virksomhed i Tyskland. Den betød, at Arbejderklassen, som var naaet et betydeligt Stykke frem mod den Frigørelse, som de havde arbejdet for gennem Aaringer, pludselig blev ført tilbage til de Slavekaar, som de maa leve under nu. Det har Kommunisterne Ansvaret for. Den Jubel, der lyder fra reaktionære Bænke over for det ærede Medlem, vil vise ham, hvor han i dette Øjeblik har sin Rod: ikke her, men der.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Som det er gaaet det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, er det desværre gaaet mange. Det ærede Medlem har intet set, intet lært og intet forstaaet. Derved er der intet at gøre. Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen og Folk af hans Type er Aarsagen til den Splittelse, der findes i Arbejderbevægelsen, og deres Meningsfæller i Tyskland er Aarsag til den kranke Skæbne, Arbejderklassen i Tyskland maa lide. Hvis det ærede Medlem virkelig er saa uvidende, som han foregiver, saa læs i det mindste Gruppeformandens Bog „Pest over Europa“ og se lidt om, hvorvidt det tyske Socialdemokrati har ført en saa straalende god Politik, og hvorvidt Arbejderklassen i Tyskland var saadan paa Vej ind i det socialistiske Himmerig, dengang Hitler kom med sin Omvæltning, eller ikke.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg har kun begæret Ordet for at sige til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, at jeg for det første ikke tror, at det ærede Medlem skulde udslynge en saadan Paastand, som han gjorde, uden at søge at underlægge den noget mere med Beviser, end han forsøgte, men navnlig for at sige til det ærede Medlem, at han har jo fuldkommen Uret i, at der var Jubel paa Reaktionens Bænke. Han har Uret af tre Grunde: der var for det første ingen Jubel, der er for det andet ingen Reaktion, og der var for det tredje meget faa paa Bænkene.

Hermed sluttede Forhandlingen.